

Propostes de Banca pública d'En Comú Podem:

Durant els darrers anys hem treballat al Congreso per avançar cap a un **model bancari públic per Catalunya**:

- A diferència que a Alemanya, França, Itàlia i molts altres països **Espanya no té banca pública amb la qual realitzar polítiques financeres i industrials** de calat. És de vital importància que Espanya posi en marxa una banca pública regional, a l'estil d'Alemanya, que li permeti realitzar aquestes polítiques.
- Nosaltres vam ser l'únic partit català que vam proposar crear un **banca pública catalana, a través de l'Institut Català de Finances**. La nostra proposta, a falta de que l'ICF pugui obtenir la llicència bancària (necessitaria el permís del BCE o BdE), és que l'ICF passi a ser un 'Establecimiento Financiero de Crédito' en el marc de la llei espanyola. Com l'ICO, que té aquest format seria supervisat per l'IGAE, que té un conveni amb el Banc d'Espanya per aquest propòsit.
- L'ICF es distingeix per valors que fan que l'entitat treballi només amb actors econòmics que vulguin fer **inversions a llarg termini** (naus industrials, línies de producció) amb períodes de 10-15 anys. A més l'ICF podria signar convenis de col·laboració amb la Diputació, Ajuntament de Barcelona, Àrea Metropolitana, etc., per promoure l'activitat econòmica amb esperit de servei públic i en favor de l'interès general. Un exemple és la col·laboració amb el Departament de Cultura, amb el que en l'actualitat fa préstecs participatius per finançar projectes amb alt contingut tecnològic en l'àmbit de la cultura.
- Actualment l'ICF està treballant amb l'**Associació Europea de Bancs Públics (AEBP)**, adaptant-se als seus estàndards per poder ser **finalment un banc públic**. Per crear un banc l'ICF hauria de constituir-se com Societat Anònima. Per aquesta raó es podria dir que l'ICF està sota la regulació d'un banc encara que s'actua i se'l considera un fons d'inversió. Per aquesta raó l'ICF és considerat 'banca a l'ombra', donat no reporta les estadístiques al Banc d'Espanya (BdE). Si el BdE supervisés la seva activitat l'ICF deixaria de ser banca a l'ombra.

A nivell de l'Estat també vam proposar crear un **pol públic bancari** a partir de Bankia, que hores d'ara és pública però que tan els governs del PP com del PSOE s'han proposat privatitzar:

- En primer lloc, és urgent l'exigència de **devolució de les quanties dels rescats** en forma de taxa bancària de solidaritat i d'intervenció directa en els consells d'administració de la banca privada que es va beneficiar (en qualsevol moment del procés) d'aquestes operacions de socialització de pèrdues (singularment, la gran banca espanyola). També implica necessàriament oposar-se a la reprivatització de Bankia

i Mare Nostrum. Així s'ha de caminar cap a un enfocament, en el qual evitar les privatitzacions bancàries ha de ser un objectiu comú.

- En segon lloc, en el marc d'una política econòmica alternativa s'ha de definir **nou marc regulador per al sector financer**, que condueixi a una reducció del seu dimensionament a càrrec d'accionariat i creditors júnior.
- Regulació que condueixi a **posar-li condicions al privilegi de la creació de diners de què gaudeix la banca privada**, perquè pugui orientar-se a favor de la inversió en àrees socialment preferents.
- El patrimoni dels **bancs que no acatin les noves normes** passarà a **formar part d'un nou pol bancari públic**. Cal recordar que fins i tot entitats tan poc sospitoses com el Banc Mundial des de 2012 vénen recomanant la recuperació i el paper contra-cíclic de la banca pública.
- La nova banca pública ha de regir-se per bons criteris de **gestió solvent, bon servei, cobertura de costos, garantia de provisió de crèdit** en aquelles activitats considerades preferents per respondre a la naturalesa de la crisi.
- Cal implicar-se de forma pràctica en la gestió d'immobles del **Sareb**, **convertint-la en el principal recurs per a una potent política d'habitatge** amb un règim de lloguer social.
- La banca pública que requerim ha d'estar sota **control social i democràtic**, amb un esquema de participació social que es vacuni contra els interessos creats, corporatius o clientelars de les velles caixes d'estalvis, **mitjançant fórmules de control mutu, balanços transparents i rotació dels actors decisors**.
- L'organització dels treballadors dins dels bancs (públics i privats) ha de fer que qualsevol modificació de fons ha de tenir el suport popular dins dels bancs en comptes de ser imposada de dalt a baix. Per a això serà important la **vinculació substantiva dels treballadors bancaris als sindicats** de treballadors d'altres sectors privats i públics, així com a les organitzacions no governamentals i de la societat civil.
- S'ha de realitzar una formulació col·lectiva dels objectius de la banca, plantejant que aquesta torni a ser un **sector d'utilitat pública sota control del govern elegit democràticament**. El sistema financer ha d'estar doncs subordinat formalment a l'apropiació democràtica i col·lectiva en la recerca de metes de desenvolupament socials conformades pels treballadors de la banca en col·laboració amb una altra demandes de col·lectius sectorials. El nou sistema ha de comprendre mesures reguladores que solucionin els diferents problemes soferts descrits anteriorment.

- El nou sistema ha de tenir un nucli públic, amb segments de banca especialitzada pública i privada, que alhora **convisqui amb altres entitats creditícies socials i ètiques com les caixes i fundacions de crèdit, de menor grandària i properes a les comunitats i territoris i les seves necessitats.**